

PROFETISCH OVERLEG

in

AMSTERDAM

d.d. 13 juni 2013

PROFETISCH OVERLEG IN AMSTERDAM d.d. 13-06-2013

INLEIDING.

BEGIN VAN DE LATE REGEN.

Europa lag in puin na de val van Napoleon. Ook het christelijk geloof bevond zich in een crisis. Onder invloed van de heersende filosofieën als het rationalisme, dat de rede (het verstand) tot godin verhief, waren vele harten door ongeloof gegrepen. Voor het eerst werden atheïstische denkbeelden in het openbaar door de 'culturele elite' beleden. Anderen hadden gemeend dat het einde van de wereld dichtbij gekomen en Napoleon de vermelde antichrist was. De tekenen des tijds hadden zo duidelijk geleken: oorlog, ziekte en dood, afval van het geloof, het kon bijna niet anders: het einde van een tijdperk was aangebroken. Dit besef was algemeen, met alle hoop, maar ook onzekerheid en angst, die ermee gepaard gingen. Dit besef ging ook de gelovigen en ware vromen van deze tijd niet voorbij. Zij namen de Bijbel ter hand.

Aandachtig onderzocht men de Schriften. Door de Bijbelstudie ontdekten vele groepjes, onafhankelijk van elkaar, de armoede van de toenmalige kerk. Verscheurd door de vele confessies was er geen sprake van één heilige, apostolische kerk. De ambten en gaven van de kerk van de eerste eeuw waren verdwenen, terwijl in de hele Bijbel niet gesproken wordt over de mindere noodzaak. Kortom, men ontdekte dat men was 'armoedig en jammerlijk, blind en naakt'.

In vele landen van Europa kwamen mensen bij elkaar in bidstonden om de Heer van de kerk te vragen om een vernieuwde uitstorting van de Heilige Geest. Zij waren er vast van overtuigd dat God de werken van Zijn handen niet zou laten varen. In Engeland leefde een geestelijke van de Anglicaanse Kerk, Haldane Stewart genaamd. Hij schreef een brochure, waarin de christenheid aangespoord werd om gemeenschappelijk te bidden, dat de Heer de Heilige Geest aan Zijn Kerk wilde schenken. Dit geschriftje werd veelvuldig vertaald en velen gaven aan zijn oproep gehoor.

De rijke bankier en lid van het Lagerhuis Henry Drummond nodigde een veertigtal geestelijken van diverse denominaties uit op zijn landgoed in Albury om in alle rust de profetische boeken van de Bijbel te kunnen onderzoeken. In de jaren 1825-1829 kwamen zo elke zomer een week lang theologisch geschoolden bij elkaar. De Schotse predikant Story had al in 1827 in Albury verteld, dat er in zijn parochie enige mensen woonden die bijzondere Geestesgaven hadden ontvangen, waarbij hij verzekerde dat het bepaald geen dweppers betrof, maar oprechte christenen. Men nam deze mededeling destijds voor kennisgeving aan. Dergelijke berichten bleven echter voortduren, o.a. over mensen die in geestvervoering uitspraken deden, zoals dat de Heer aan Zijn Kerk de gave van profetie zou schenken. Toen de geruchten bleven aanhouden, vond een aantal personen, onder wie de advocaat John Cardale en -om begrijpelijke redenen - enkele artsen, het nodig de zaak zelf te onderzoeken. Deze commissie kwam tot de stellige overtuiging, dat alles wat in Londen verhaald was, in overeenstemming bleek met de feiten. Thuisgekomen zette John Cardale

zijn huis open voor gebedssamenkomsten, waar hij en zijn vrienden ook met geestdrift getuigden van alles wat ze gezien en gehoord hadden. Onder andere de eerdergenoemde Henry Drummond en - wat later - Edward Irving werden nu warme voorstanders. Tijdens een gebedskring in Cardale's huis op 30 april 1831 werd diens vrouw gedreven door de Heilige Geest en sprak de volgende woorden uit (vertaald): 'De Heer wil spreken tot Zijn volk. De Heer verhaast Zijn komst. De Heer komt.'

Dat het hier geen 'selffulfilling prophecy' betrof, moge blijken uit het feit dat al in februari 1828 de eerste profetie kwam in een R.K. kerk in het Duitse plaatsje Karlshuld (1828), midden in een moerassig gebied dat ontgonnen werd en waar arme handwerkers met hun gezinnen de bevolking vormden. Contacten met Engeland had men niet. De pastoor Johann E.G. Lutz had er een opwekking ondervonden en op een gegeven moment begonnen een man en twee vrouwen in de kracht van de Heilige Geest te spreken. Dit was voor Lutz én nieuw én volkomen onverwacht. Hij ondervroeg de betreffende personen naar wat zich in hen afspeelde. Zij antwoordden: 'Wij weten niets van de uitingen, voor we beginnen te spreken. Er komt een kracht over ons en ons worden de woorden ingegeven die we moeten uitspreken.' Deze mensen stonden bij Lutz bekend als trouwe en gewetensvolle personen. Daarom geloofde hij hen en nam de uitgesproken woorden in geloof aan. Het eerste profetische woord luidde: 'Weet gij niet, gij kinderen Gods, dat gij in de laatste dagen leeft, waarin de Heer zal wederkomen? Weet gij niet dat de Heer u, voor Hij komt, wederom apostelen, profeten, evangelisten en herders, en kerken als in de aanvang zal geven?'

In Londen werd tijdens de morgendienst van 16 oktober 1831 in de kerk van Edward Irving een miss Hall gedreven door de Heilige Geest. Zij vluchtte naar de consistoriekamer. Desondanks werd haar luide spreken duidelijk in de kerk gehoord. Toen Irving haar na de dienst hierop aansprak, verweet zij hem dat hij uit lafheid de Geest belemmerde. Dezelfde dag in de avonddienst bekende hij schuld en kondigde aan de Geest van de Heer in Diens eigen huis niet meer in de weg te kunnen staan. Daarop sprak de Heer door een ander 'profetisch vat' o.a. dat Hij in het midden van hen was en dat men Zijn stem niet moest ontvlieden.

Omdat Irving de uitingen van de Geest toestond werd hij uit zijn ambt ontheven door zijn Schots Presbyteriaanse kerk. Met een grote groep gelovigen vond hij elders een plaats en de Katholiek Apostolische Kerk was geboren, waar al gauw duidelijk werd dat de geestelijke gaven niet zonder een geestelijkheid konden. De armoede der kerken had gelovigen geleerd, dat de gaven van de Geest nodig waren. Maar men had nog niet genoeg geleerd. De kerk in de aanvang had nog meer bezeten dan de Geestesgaven. Zij had dienstknechten gehad, die door God Zelf geroepen waren. Daaraan had nog niemand gedacht. Men was meer dan voldaan geweest, dat de stroom de hof Gods vruchtbaar kon maken. Maar dat de hof ook een omtuining behoefde, daaraan dacht men eerst niet. De Heer echter voorzag en de viervoudige bediening werd ingesteld.

Pas in de jaren veertig van de 19^e eeuw hoorde pastoor Lutz van deze gebeurtenissen (hij kwam in contact met een evangelist) en sloot hij zich bij de gemeente aan, die ondertussen in Duitsland vaste grond onder de voeten had gekregen. Uit dit land werd in 1863 F.W. Schwartz naar Nederland gezonden waar hij aan het begin stond van het apostolische werk alhier.

WOORD EN GEEST.

Bij alles wat wij lezen en willen weten, staat de Bijbel centraal.
De Heer leidt ons door Woord en Geest.

Spreekt de Heer in deze 21^e eeuw nog door het woord van profetie?
Het loont de moeite deze vraag niet zonder meer ontkennend te beantwoorden, maar ons zelf de vraag te stellen waarom de Heer in onze tijd niet door de geestelijke gaven zou kunnen spreken.

God sprak oudtijds door de mond van Zijn profeten.

Als Jeremia tot profeet voor de volkeren wordt gesteld, spreekt God tot hem: *'Zie, Ik leg Mijn woorden in uw mond', Jeremia 1: 4 – 9.*

Wanneer de Zoon op aarde is gekomen om de werken van Zijn Vader te vervullen, spreekt Hij met Zijn discipelen van mond tot mond. Hij maakte Zijn volgelingen bekend wat er te gebeuren stond en wat Zijn volgelingen moesten doen. De Heer sprak met hen, zoals ook wij met elkaar spreken. Toen de Heer Zijn werk op aarde volbracht had, is Hij heengegaan tot Zijn Vader, welke ook onze Vader is.

Door Zijn heengaan is het 'persoonlijk' contact met de Heer verbroken.

Wanneer Zijn zegenrijke arbeid is volbracht, wordt Hij opgenomen in den hemel en heeft Zich gezet aan de rechterhand van God. Toen de Heer Zijn werk op aarde volbracht had, is Hij heengegaan tot Zijn Vader, welke ook onze Vader is.

DE HEILIGE GEEST.

Zijn daadwerkelijke leiding aan de christelijke gemeente is door middel van profetie, geestelijke gaven en krachten.

God is onveranderlijk en ook Gods Woord is onveranderlijk.

We vinden dit zowel in het Oude Testament alsook in het Nieuwe Testament opgetekend. (Psalm 89: 35 en Jacobus 1: 17).

Allereerst enkele stellingen over de Heilige Geest en Zijn werkzaamheid zoals die uit Gods Woord tot ons komen:

1. De Heilige Geest is de derde openbaring van het Goddelijk Opperwezen en zo waarachtig God (Matthéüs 28: 19; 1 Korinthe 2: 10-12; 3:16,17).

2. Als God bezit de Heilige Geest dus dezelfde eigenschappen met de Vader en de Zoon. Hij is alwetend, almachtig, alomtegenwoordig etc.

3. Het heil, dat Jezus Christus voor zondaren verworven heeft, maakt de Heilige Geest ons deelachtig (Johannes 14: 26; 16:7-15).

Om Gods Woord te kunnen verstaan, te begrijpen en van daar uit onze handel en wandel in te richten hebben we de Geest van God nodig.

'Want ons heeft God het geopenbaard door de Geest. Want de Geest doorzoekt alle dingen, zelfs de diepten Gods. Wie toch onder de mensen weet, wat in een mens is, dan des mensen eigen geest, die in hem is? Zo weet ook niemand, wat in God is, dan de Geest Gods',

1 Korinthe 2: 10 – 11.

Conclusie: wij kunnen alleen maar met behulp van en door de Heilige Geest verstaan wat de Heer openbaart door Zijn Woord en Zijn Heilige Geest.

De verklaring van een voor ons duistere plaats moet altijd in de Heilige Schrift ZELF gevonden worden.

Hieruit blijkt dan meteen zonneklaar de NOODZAKELIJKHEID van de aanwezigheid en werkzaamheid van de Heilige Geest in de Kerk van Jezus Christus. Jezus zegt nl. niet voor niets:

'Doch Ik zeg u de waarheid: het is u nut, dat Ik wegga; want indien Ik niet wegga, zo zal de Trooster tot u niet komen; maar indien Ik heenga, zo zal Ik Hem tot u zenden', Joh. 16: 7.

In het kader van dit stuk zullen we ons beperken tot het werk van God de Heilige Geest (in het bijzonder de gave van profetie), zonder dat dit natuurlijk los gezien kan/mag worden van het werk van God de Vader en het werk van God de Zoon, want de Heilige Geest vindt Zijn oorsprong in de Vader en de Zoon:

'Maar wanneer de Trooster zal gekomen zijn, Die Ik u zenden zal van de Vader, namelijk de Geest der waarheid, Die van de Vader uitgaat, Die zal van Mij getuigen', Johannes 15: 26.

'Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen. Al wat de Vader heeft, is Mijne; daarom heb Ik gezegd, dat Hij het uit het Mijne zal nemen, en u verkondigen', Johannes 16: 14 - 15.

Christus ontving de Heilige Geest NIET MET MATE (Johannes 3: 34), maar in volheid. De werken die Christus deed, waren Hem getoond door de Vader (Johannes 5: 19), en werden door Hem volbracht in/door de kracht van de Heilige Geest. (Matthéüs 12: 28)

Dat de Geest van God altijd, door alle eeuwen heen, onder/bij/door mensen heeft gewerkt weet iedereen die gelovig is.

Op het Pinksterfeest zien wij de werking van de Geest van God door de uitstorting van de Heilige Geest.

Die uitstorting van de Heilige Geest ging gepaard met UITERLIJKE, ZICHTBARE tekenen.

Daarvan lezen wij: *'En er geschiedde haastelijk uit den hemel een geluid, gelijk als van een geweldig gedreven wind en het vervulde het gehele huis, waar zij zaten. En van hen werden gezien verdeelde tongen als van vuur, en het zat op een iegelijk van hen. En zij werden allen vervuld met den Heilige Geest, en begonnen te spreken met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken', Handelingen 2: 2 - 4.*

De reacties op deze uitstorting waren totaal verschillend (toen en nu):

- Verwondering: *Wat wil dit toch zeggen? (Handelingen 2: 12)*

- Spotten: *Zij hebben te veel zoete wijn gehad! (Handelingen 2: 13)*

Petrus verwijst naar de vervulling van wat we opgetekend vinden in de profeet Joël:

'daarna zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op al wat leeft, en uw zonen en uw dochteren zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen; uw jongelingen zullen gezichten zien. Ook op de dienstknechten en op de dienstmaagden zal Ik in die dagen mijn Geest uitstorten, Joël 2: 28 - 29.

Het Pinksterfeest was het begin van een nieuwe werkzaamheid van de Geest Gods (een nieuwe betrekking tot de mens). De Heilige Geest werd niet zichtbaar in het vlees, zoals Christus, maar verscheen in een ononderbroken aanwezigheid en blijvende vorm van de werkzaamheid van God in de gemeente.

Onder het Oude verbond vond die BLIJVENDE inwoning niet plaats.

De heiliging van de menselijke natuur was toen nog niet mogelijk, omdat de Zoon nog geen mens was geworden. Eerst moesten de zonden van de wereld verzoend, de macht van de duisternis overwonnen, en het lijden van de Hogepriester volbracht worden.

Pas na de verzoeningsdood en opstanding van Christus kon Hij de woorden spreken uit *Johannes 20: 22 'ONTVANGT DE HEILIGE GEEST'*. Nu pas kon Deze op de gemeente (die in Christus is) in Zijn volheid nederdalen, haar door Zijn tegenwoordigheid heiligen en in haar Zijn woning maken.

Vanaf de eerste Pinksterdag, de stichting van de Kerk van Christus, is er dus een werking, handelen en werkzaamheid van de Heilige Geest blijvend aanwezig. De Goddelijke Kracht, de Heilige Geest, die zich op het Pinksterfeest in de Kerk van Christus openbaarde zal volgens de Heilige Schrift een Trooster zijn:

'En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in eeuwigheid', Johannes 14: 16.

De gaven van de Heilige Geest zijn het zegel en de vrucht van de handoplegging door een apostel tot het ontvangen van de Heilige Geest. We zien in de Bijbel de werking van de Heilige Geest hierin openbaar worden.

Handelingen 8: 14 - 19 Als nu de apostelen, die te Jeruzalem waren, hoorden, dat Samaria het Woord Gods aangenomen had, zonden zij, hen Petrus en Johannes; Dewelken, afgekomen zijnde, baden voor hen, dat zij den Heiligen Geest ontvangen mochten. (Want Hij was nog op niemand van hen gevallen, maar zij waren alleenlijk gedoopt in den Naam van den Heere Jezus.) Toen legden zij de handen op hen, en zij ontvingen den Heiligen Geest. En als Simon zag, dat, door oplegging van de handen der apostelen de Heilige Geest gegeven werd, zo bood hij hun geld aan, Zeggende: Geeft ook mij deze macht, opdat, zo wien ik de handen opleg, hij den Heiligen Geest ontvang.

Handelingen 19: 6,7 En als Paulus hun de handen opgelegd had, kwam de Heilige Geest op hen; en zij spraken met vreemde talen, en profeteerden. En alle dezen waren omtrent twaalf mannen.

Ook NU nog zijn er levende apostelen, profeten, evangelisten en herders en ook NU nog wordt de Doop met vuur bediend door nog levende apostelen. Door de doop met Vuur wordt de mens een Tempel Gods. *'Weet gij niet, dat gij Gods Tempel zijt, en de Geest Gods in u liden woont?', 1 Korinthe 3: 16.*

Het is de vervulling van de belofte van Christus aangaande de Heilige Geest: *'Ik zal u geen wezen laten; Ik kom weder tot u' en 'zal IN u zijn' (Johannes 14: 17 en 18).*

Door de Heilige Geest worden de raadsbesluiten van de Heer ten uitvoer gebracht. Alles wat de Heer in Zijn kerk doet wordt door de werking van de Heilige Geest tot uitvoer gebracht.

'Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u alles leren, en zal u indachtig maken alles, wat Ik u gezegd heb', Johannes 14: 26.

'En Die gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen van zonde, en van gerechtigheid, en van oordeel', Johannes 16: 8.

'Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid leiden; want Hij zal van Zichzelf niet spreken, maar zo wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen', Johannes 16: 13 – 14.

De Heilige Geest handelt echter niet van/uit Zich Zelf, maar in afhankelijkheid van Jezus Christus. *'Al wat de Vader heeft, is Mijne; daarom heb Ik gezegd, dat Hij het uit het Mijne zal nemen, en u verkondigen', Johannes 16: 15.*

Door de inwoning van de Heilige Geest is de kerk een levend orgaan. *'Gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus Zelf de Hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest', Efeziërs 2: 20 – 22 (NBG vert.).*

Dit moet zich dus ook openbaren. De 'OPENBARING VAN DE GEEST' is datgene waardoor de Heilige Geest Zich in de kerk bekend maakt; zij is de uiting van de geestelijke gaven, die aan de kerk met die ENE gave van de Trooster zijn gegeven. *'En er is verscheidenheid der gaven, doch het is dezelfde Geest', 1 Korinthe 12: 4*

Deze gaven zijn geschonken aan de kerk en worden door de Heilige Geest niet aan een enkel lid als persoonlijk bezit geschonken.

Zo kunnen deze gaven door de Heilige Geest ZELF bij een ieder worden gebruikt tot nut van allen, tot stichting van het gehele lichaam.

Hoeveel waarde bv. Paulus aan het 'bezit' van de geestelijke gaven voor de gemeente hechtte, vinden we uitgedrukt in zijn woorden:

'En van de geestelijke gaven, broeders, wil ik niet, dat gij onwetend zijt' 1 Korinthe 12: 1.

'Als er geen profetie is, wordt het volk ontbloot', Spreuken 29: 18 (S.V.).

'Indien openbaring ontbreekt, verwildert het volk', Spreuken 29: 18 (NBG vert.).

Door de gaven van de Heilige Geest zijn wij geen ontbloot volk maar een theocratisch, door God geregeerd en bestuurd volk. In de gaven van de Heilige Geest ligt het gehele werk, de volledige werkzaamheid van de Heilige Geest besloten en wijst aan WAAR de gemeente des Heren is en WAAR de openbare plaatsbekleder van Christus, de Heilige Geest, woont en troont. Zij worden juist zo door de Heilige Geest medegedeeld zoals in 1 Korinthe 12: 4 - 12 vermeld staat en zijn hoofdzakelijk zevenvoudig. Zij worden terecht de zeven Geesten Gods genoemd, verenigd in Hem, die ze mededeelde door de Heilige Geest. *'En van den troon gingen bliksemen, en donderslagen, en stemmen; en zeven vurige lampen waren brandende voor den troon, welke zijn de zeven geesten Gods', Openbaring 4: 5.*

Een voorafschaduwing van het zevental vinden we in het Oude Testament bv. in de ZEVEN kleuren van de regenboog (Genesis 9: 13); de Gouden kandelaar met de ZEVEN lampen (Exodus 25: 37) en de steen met de ZEVEN ogen (Zacharia 3: 9).

In het Nieuwe Testament vinden we ze ook opgetekend als 'de ZEVEN geesten, die voor Zijn troon zijn.(Openbaring 1: 4b).

Dat vuur van de Heilige Geest bestaat uit de zeven gaven van de Heilige Geest. Deze gaven van de Heilige Geest zijn absoluut noodzakelijk voor alle functies van het Lichaam van Christus. Zij ontwikkelen zo een zevenvoudig licht voor de gemeente en zijn zo de zeven krachten Gods. Deze gaven worden door de Heilige Geest medegedeeld als in: *1 Korinthe 12: 7-11: 'Maar aan een ieder wordt de openbaring des Geestes gegeven tot hetgeen nuttig is. Want deze wordt door de Geest gegeven het woord der wijsheid, en een ander het woord der kennis, door dezelfde Geest; en een ander het geloof, door dezelfde Geest; en een ander de gaven der gezondmakingen, door dezelfde Geest; en een ander de werkingen der krachten; en een ander profetie; en een ander onderscheidingen der geesten; en een ander menigerlei*

talen; en een ander uitlegging der talen. Doch al deze dingen werkt een en dezelfde Geest, delende aan een ieder in het bijzonder, gelijk Hij wil.'

Wij kunnen deze gaven rangschikken in zeven 'hoofdgaven'.

1. WIJSHEID en KENNIS.
2. GELOOF.
3. GEZONDMAKING.
4. KRACHTEN/WONDEREN.
5. PROFETIE, DROMEN, VISIOENEN.
6. ONDERSCHIEDING DER GEESTEN.
7. VREEMDE TALEN EN UITLEGGING DER TALEN.

PROFETIE.

Apostel Paulus spoort het volk aan om te vragen om de geestelijke gaven te mogen ontvangen met de woorden: *'Jaagt de liefde na, en ijvert om de geestelijke gaven, maar meest, dat gij moogt profeteren', 1 Korinthe 14: 1.*

PROFETIE, DROMEN en VISIOENEN.

Er is grote samenhang tussen de verschillende profetische openbaringen. Bij monde van de profeet Joël noemt de Heer deze drie uitingen van de Heilige Geest tegelijkertijd en laat daardoor de onderlinge samenhang duidelijk zien.

'Daarna zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op al wat leeft, en uw zonen en uw dochteren zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen; uw jongelingen zullen gezichten zien', Joël 2: 28.

Profetie is voor stichting van de gemeente nodig.

Maar wat is nu precies profetisch getuigen of anders gezegd profeteren?

Profetie komt niet voort uit de menselijke geest, zoals onder meer gebeurt in prediking en gebeden. Een profetie bestaat uit gedachten van God die aan de profeterende persoon kenbaar worden gemaakt. Door de Heilige Geest gedreven worden de gedachten van de Heer hoorbaar uitgesproken om zo de juiste wil van de Heer te horen en te kunnen volbrengen. Profeten en profetessen ontvangen dus hun boodschap niet van mensen of uit hun eigen hart, maar het is God Zelf, die door hen spreekt. Wijlen Prof. Dr. B.J. Oosterhoff verwoordde in zijn boek 'Israëls Profeten' het spreken van God door mensen als volgt: 'Het is goddelijke inspraak. Zonder hoorbare stem of het menselijk gehoororgaan brengt God rechtstreeks gedachten in het bewustzijn van de profeet (of profetes)'.

De Heer spreekt hierbij Zelf in de eerste persoon, door de mond van Zijn profeten en profetessen. Dat kunnen we bijvoorbeeld lezen in 1 Korinthe 12: 3b (S.V.) *'niemand kan zeggen, Jezus den Heere te zijn, dan door den Heiligen Geest.'*

De gave van profetie wordt gewerkt door drijving. Christenen die de gave van profetie mogen ontvangen, kunnen slechts de mond van de Heer zijn als ze daadwerkelijk daartoe worden gedreven door de Heilige Geest. We vinden dit opgetekend in de profeet Jeremia: *'Aangaande de profeten. Mijn hart wordt in mijn binnenste gebroken, al mijn beenderen bewegen zich; ik ben als een dronken man, en als een man, voor wie de wijn te machtig wordt; vanwege de HEERE, en vanwege de woorden Zijner heiligheid', Jeremia 23: 9.*

'Dit moet gij vooral weten, dat geen profetie der Schrift een eigenmachtige uitlegging toelaat; want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de Heilige Geest gedreven, hebben mensen van Gods wege gesproken', 2 Petrus 1: 20 en 21.

Profetie is STICHTEND, VERMANEND, VERTROOSTEND (1 Korinthe 14: 3).

De geest der profetie is het getuigenis van Jezus, dat lezen we in de Openbaringen: *'En ik viel neder voor zijn voeten, om hem te aanbidden, en hij zeide tot mij: Zie, dat gij dat niet doet; ik ben uw mededienstknecht, en uwer broederen, die de getuigenis van Jezus hebben; aanbid God. Want de getuigenis van Jezus is de geest der profetie', Openbaring 19: 10.*

Wat het hart van de Heer in de hemel beroert, dat wil de Heilige Geest op aarde door de profetie bekend maken (Johannes 16: 13 en 14). Daarom is de profetie de openbaring van het hart van Jezus in Zijn lichaam, de openbaring van Zijn lijden, Zijn vreugde, Zijn verlangen, Zijn vertroosting.

Hoe meer wij dus in de geest van Jezus handelen, des te volmaakter zullen wij in staat zijn in de profetie Zijn taal te spreken.

Drie dingen zijn belangrijk voor de profetie: licht, woord en kracht. De Heilige Geest geeft licht in de geest van de mens en geeft de mens tegelijkertijd ook de kracht om dit licht tot uitdrukking te brengen en wel in woorden, die weliswaar woorden van mensen zijn, echter juist die woorden, die de Heilige Geest wil laten gebruiken, opdat Zijn gedachten openbaar worden.

Bij de profetie vindt dus een samenwerking van de Heilige Geest en de mens plaats. De mens is een werktuig van de Heilige Geest, echter een verstandig, vrij, meewerkend en daarom ook verantwoordelijk werktuig.

De mens behoudt bij de goddelijke inspiratie het volledige bezit van zijn persoonlijke vrijheid en eigendommeligheid.

De natuurlijke kennis die hij of zij bezit wordt door de inwerking van de Heilige Geest niet uitgebreid. Als iemand in het gewone leven taalfouten maakt, zo zal dit ook voorkomen wanneer hij of zij profeteert.

'En de geesten der profeten zijn aan de profeten onderworpen, want God is geen God van wanorde, maar van vrede', 1 Korinthe 14: 32 – 33 (NBG).

Het wonderbaarlijke en onbegrijpelijke bij de profetie is dus dit, dat de volmaakte Geest, de levende waarachtige God, in verbinding treedt met de onvolmaakte, zwakke geest van de mens. Daaruit blijkt allereerst, dat in de tegenwoordige eeuw, waarin zich alleen maar zwakheid in ons openbaart, ons profeteren ten dele is.

De mens is zwak en die zwakheid. openbaart zich in ons, zo is ook het profeteren ten dele, zegt Paulus in 1 Korinthe 13 vers 9.

De waarde en de reinheid van de profetie wordt wezenlijk bepaald: door de gehele geestelijke gesteldheid van het menselijk werktuig.

De mens is een werktuig van de Heilige Geest elke onreinheid van een profetisch vat is een storende werking, om de gave te kunnen uitoefenen. Dan kan de Heer deze ook niet gebruiken.

Er zullen twee deugden gevonden moeten worden bij profeterende personen willen zij de gave op een gezegende wijze beoefenen.

In hen zal dan ook gevonden moeten worden: 'Liefde en deemoed (Deemoed = nederigheid). 1 Korinthe 13: 1 – 2.

Profetie moet met het richtsnoer van het geloof overeenkomen. (Romeinen 12: 7).

Profeterende personen zijn gevoelig voor de sfeer in de gemeente.

De profeet of profetes moet zich voor alle vleselijke opwinding behoeden. We lezen in Gods Woord: *'Een man, die zijn geest niet wederhouden kan, is een opengebrokene stad zonder muur', Spreuken 25: 28.*

Druk en in het oog lopend gedrag, dat vaak niets anders is dan een uitvloeisel van menselijke ijdelheid, heeft geen plaats in het heiligdom van de Heer.

Niet alleen de innerlijke toestand van de profeet of profetes is van belang, maar ook de geestelijke gesteldheid van de gehele gemeente is van de grootste betekenis voor een gezegend gebruik van de gaven. (1 Korinthe 12: 26).

Profetie moet beoordeeld worden op zuiverheid. (1 Thessalonicenzen 5: 19 – 22).

Het zou voor de satan een grote overwinning zijn, als het hem zou gelukken twijfel in de gaven te verwekken.

TOETSEN.

Iedere profetie moet worden getoetst. Paulus zegt: *'dat twee of drie profeten spreken, en dat de anderen oordelen.'* (zie 1Korinthe 14: 26 - 40 over de orde in de gemeente). Een veel gestelde vraag is: 'hoe kan men profetieën op hun waarheid toetsen?' De profeet Mozes onderkende al in zijn tijd deze vraag. Hij zei tot het volk Israël: *'Misschien vraagt u zich af: Is er een manier om te bepalen of een profetie al dan niet van de HERE komt.'* Die is er inderdaad: *'als een profeet zegt te spreken in de Naam van de HERE, maar zijn woorden komen niet uit en er gebeurt niets, dan is dat geen profetie van de HERE geweest. Heb geen ontzag voor een profeet die zich dat aanmatigt'* aldus Mozes (zie Deu.18: 21,22 NBV).

De profetie moet verder met het richtsnoer van het geloof overeenkomen (Romeinen 12: 7). Niets mag worden gesproken, wat met de Bijbel en met de uit de Bijbel vastgestelde leer der apostelen in tegenspraak is. De apostel Johannes geeft ons de toetssteen voor de ware profetie (1 Johannes 4: 1 - 3).

De profetie is van God, wanneer zij van de Godheid van Jezus van Nazareth en van de waarachtige menswording van de eeuwige Zoon van God getuigt. Deze belijdenis bestaat echter niet alleen maar in het woordelijk herhalen van de inhoud want ook onreine geesten kunnen zeer vroom klinkende redevoeringen houden (Lukas 4: 34; Handelingen 16: 17,18) maar zij openbaart zich daardoor, dat men Jezus in een nederig, kinderlijk geloof volgt en Hem erkent in diegene, die in Zijn Naam over ons zijn gesteld.

Verder zijn er de volgende toetsen:

- de levenswandel van de profeet of profetes moet geheel in overeenstemming zijn met het Evangelie van het Koninkrijk van God.
- het onderscheiden, het herkennen van de geest die in de profeet of profetes werkt. Op zich een van de gaven van de Heilige Geest (1Korinthe 12: 7 - 11).

De gave van profetie komt ook nu nog in de gemeente tot uiting. God de Heilige Geest spreekt ZELF hoorbaar. De Heer verkondigt nl. door profetie ook TOEKOMENDE dingen (*Johannes 16: 13 de toekomst zal Hij u verkondigen*).

VISIOENEN.

De visioenen van de Heilige Geest zijn geen droomvisioenen, geen zinsbegoochelingen. Visioenen hebben hun oorsprong niet in de hersenen van de ziener. Zij bestaan buiten de ziener, en hij ziet ze inderdaad, en wel alleen met geopende ogen, anders houdt het op een visioen van de Heilige Geest te zijn. De ziener(es) ziet met OPEN ogen een tafereel dat anderen niet zien. Ook dan is er een (lichte) drijving van de Geest.

DROMEN.

Dromen worden ontvangen in een toestand van onderbewustzijn i.t.t. profetie en/of visioenen. Meestal worden GEESTELIJKE dromen ontvangen tegen het einde van de nacht; lichaam en geest zijn dan uitgerust. Het kenmerk van een geestelijke droom is dat deze over het algemeen KORT en KRACHTIG is en een scherp beeld geeft van een bepaalde situatie. Meestal wordt aangevoeld dat het om een geestelijke droom gaat. De meeste zaken die wij dromen komen echter voort uit onze EIGEN geest. *'Want [gelijk] de droom komt door veel bezigheid', Prediker 5: 2a.*

Wij mogen en moeten een verlangen koesteren naar de openbaring van de veelvoudige geestelijke gaven; maar wij moeten deze niet tot onze eigen verheerlijking, maar tot eer van de Heer en tot zegen van Zijn kerk begeren. Door de geestelijke gaven wordt Christus door God de Heilige Geest in de kerk geopenbaard (Johannes 16: 14) en voor ons zijn deze gaven kostelijke kleinoden en edelstenen, de liefelijke, helder schitterende versiering van de uitverkoren bruid van de hemelse Koning en Bruidegom. Volgens Gods wil moet de kerk op elk ogenblik tot aan het einde van de tegenwoordige tijd niet alleen rijk zijn aan de vrucht van de Geest, maar ook aan de menigvuldige gaven van de Geest. Dit zegt niet alleen apostel Paulus: *'Want wij kennen ten dele, en wij profeteren ten dele; Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden', 1 Korinthe 13: 9 en 10.* Het was ook de overtuiging van de kerk in de eerste eeuwen. Een stem uit die tijd (Eusebius: Kerkgeschiedenis boek 5:17) zegt: de profetische gave moet, zoals de apostel in de zojuist aangegeven plaats leert, in de gehele kerk aanwezig zijn tot aan de laatste verschijning van de Heer.

Utrecht, 12 juni 2013

A. (Arie) Hobé

J.L.M. (Jac) Straetemans

Bronnen:

De Bijbel in Statenvertaling en NBG-vertaling

L. Albrecht, Abhandlungen über die Kirche

F.W. Schwartz, Het Boek voor onze Tijd